

LBRIS

We know
books

Sandra Ingerman

Leac pentru Pământ

Cum să transformăm
toxinele personale și de mediu

Ediția a II-a

Traducere din limba engleză
de Aurel Mocanu

Introducere	5
Partea I / Creație și Unime	
Capitolul 1 / Mitul creației	27
Capitolul 2 / Unelte pentru încorporarea poveștii personale a creației	44
Partea a II-a / Separare versus Unime	
Capitolul 3 / Să ne reamintim de conexiunea noastră	61
Capitolul 4 / Să ne reamintim frumusețea	68
Capitolul 5 / Când lucrurile nu sunt în regulă	88
Capitolul 6 / Mai multe instrumente de ajutor	102
Partea a III-a / Iubire și Imaginație	
Capitolul 7 / Crearea spațiului sacru	113
Capitolul 8 / Imaginația	123
Capitolul 9 / Să primim darurile străbunilor	137
Partea a IV-a Armonia cu natura interioară și exterioară	
Capitolul 10 / Reconectarea cu natura	145
Capitolul 11 / Lucrul cu ciclurile și ritmurile naturii	154
Capitolul 12 / Lucrul cu elementele	165
Capitolul 13 / Modificarea percepției	173
Partea a V-a / Transmutarea	
Capitolul 14 / Încorporarea Divinității	185
Capitolul 15 / Dezmembrarea	193
Capitolul 16 / Transfigurarea	205
Capitolul 17 / Puterea sunetului și a cuvintelor	217
Capitolul 18 / Puterea aprecierii și a recunoștinței	223
Capitolul 19 / Teme de gândire	228
Partea a VI-a / Ceremonii pentru transmutare	
Capitolul 20 / Natura ceremoniilor	237
Capitolul 21 / Ceremonii pentru eliberare	244
Capitolul 22 / Ceremonii pentru chemarea ajutorului	247
Capitolul 23 / Ceremonii pentru munca în parteneriat	252
Capitolul 24 / Ceremonii pentru transformare și vindecare	259
Capitolul 25 / Ceremonii pentru sărbătorire și onorare	269
Gânduri de final	273
Epilog	275
Anexă	290
Note	292
Bibliografie	296
Mulțumiri	299
Despre autoare	301

Partea I

Creație și Unime

Imaginează-te stând într-un loc liniștit în natură, nemișcat și tăcut în interior.

Inspiră puterea Universului.

Expiră puterea Universului.

Inspiră iubirea Divinului.

Expiră iubirea Divinului.

Inspiră Lumina Absolutului.

Expiră Lumina Absolutului.

După ce inspiri puterea, iubirea și Lumina Universului, expiră și împărtășește iubire și lumină cu tot ceea ce este viu. În timpul respirației, simte cum te extinzi în Lumina eternă a întregii vieți. Nu ești o entitate separată, ci una cu tot ceea ce este.

Folosește-ți imaginația!

1

Mitul creației

„Oferă lumină și întunericul
va dispărea de la sine.“

Erasmus

Când auzim relatări despre vindecări miraculoase, elementul-cheie implicat în transmutarea energiei este abilitatea de a ne mișca din locul unei stări egotice de conștiință – în care ne simțim separați de restul vieții – către o stare de unime cu puterea Universului sau a Creatorului.

Biblia relatează numeroase istorisiri cu vindecări miraculoase efectuate de Iisus în unime cu Creatorul. În cartea *The Healing Path of Prayer*, Ron Roth evidențiază faptul că pasajele din Biblie despre rugăciunea pentru vindecare au fost distorsionate prin traducere și spune cât de important este să ne conectăm cu energia Universului când transmutăm energia pentru vindecare. Roth afirmă că, atunci când cuvintele lui Iisus au fost traduse din limba aramaică, s-a pierdut mult din ceea ce voia El cu adevărat să comunice. De exemplu, când Iisus le-a spus

discipolilor să se roage și să vindece în numele Său, pentru a înțelege adevăratul sens al acestor cuvinte trebuie să avem aceeași înțelegere a esenței naturii Divine pe care a avut-o Iisus, precum și același concept al creației și al unimii cu creația. Pentru a face miracole de transmutare precum Iisus, trebuie să ne mișcăm într-o stare de unime cu Creatorul, în loc să-I cerem ajutorul lui Iisus.¹

Unii dintre misticii zilelor noastre au vederi similare asupra naturii vindecării. După cum am menționat și în introducere, Jack Schwarz a fost un bărbat remarcabil, care a avut dintotdeauna puterea de a se vindeca pe sine.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el i-a terorizat efectiv pe torționarii săi naziști vindecându-și rănilor în prezența lor. În cartea sa *How to Master the Art of Personal Health*, el a scris despre modul în care, în condiții de laborator, și-a vindecat rănilor provocate de ace lungi înfipțe în corp. Uneori, acele erau contaminate cu viruși sau bacterii. În niciunul dintre cazuri nu a avut dureri, sângerări sau infecții.²

Schwarz afirma că se vindecă pe sine printr-o stare de conștientă înaltă și conectarea cu Universul. El credea că Scripturile se referă la potențialul nostru când vorbesc despre Dumnezeu și atotputernicia Sa. Spunea că toți avem această abilitate de a atinge o asemenea conștientă și de a face vindecări precum Iisus; trebuie doar să credem în noi.³

Sai Baba este un mistic contemporan care a demonstrat materializări miraculoase și a vindecat mii de oameni. O pacientă a mea care a fost în audiență la Sai Baba la ashramul său din India mi-a relatat despre un miracol înfăptuit de el. Între zecile de mii de oameni de la ashram, el a pășit spre ea, i-a pus un inel în mână și i-a zis: „L-ai căutat, nu-i așa?“ Era verigheta ei de cununie, pe care o pierduse cu ani în urmă într-o chiuvetă.

Precum Schwarz, Sai Baba accentuează potențialul nostru pentru asemenea stări înalte de conștiință spunând: „El este Dumnezeu și noi suntem Dumnezeu, iar singura diferență între El și noi este că El este mereu conștient de aceasta și trăiește complet în adevărul Său, în timp ce noi nu suntem conștienți de adevărul nostru”⁴⁴.

Relatările despre miracole sunt bazate pe abilitatea de a ne contopi cu o putere mai înaltă. Pentru a transmuta energia trebuie să fim în armonie și în unime cu sursa vieții. Totuși, în lumea noastră de astăzi, tehnologia ne-a separat de forțele naturale și celor mai mulți le lipsește baza spirituală necesară pentru a răspunde la următoarele întrebări:

- Să fim în armonie cu ce?
- Să fim în unime cu ce?
- Să avem credință în ce?
- Să avem încredere în ce?

Este necesar să ne reamintim că suntem mai mult decât egoul nostru, că trebuie să ne extindem starea de conștiință, îmbrățișând și contopindu-ne cu o putere mai înaltă – fie că Îi spunem Dumnezeu, Sursa, Lumina, Absolutul, Forța universală, Nenumitul, Cel de necunoscut, Atotcunoscătorul, Țesătura vieții, Spiritul care trăiește în toate lucrurile, Marea Zeiță, Iisus, Buddha, Allah, Kuan Yin, Kali, Maria, Tara, Wankan Tanka, White Buffalo Woman sau orice alt nume.

În cultura noastră, ne blocăm deseori în istoria familiei, în iluzia că suntem familiile din care provenim. Aceasta duce la crearea a ceea ce suntem, înapoi în timp, numai până la strămoșii cei mai apropiați – ceea ce este important, după cum vom vedea mai târziu. Dar, ca să ne contopim și să fim în unime cu Creatorul, trebuie să ne

reamintim sursa din care am venit, în cel mai profund sens al cuvântului.

Când vorbim despre crearea noastră, este indicat să privim la miturile creației întâlnite în toate culturile. Mitul creației este cărămida esențială pentru fundația spirituală cu care lucrăm. Studiul intercultural al miturilor creației este fascinant și aruncă lumină asupra înțelegerii noastre în privința sursei creatoare. Povestirile metaforice formează atât credințele culturale, cât și pe cele morale.

În *Primal Myths*, o carte despre miturile creației din întreaga lume, Barbara Sproul, directoarea de Programe de Religie de la Colegiul Hunter din New York, afirmă că o funcție importantă a miturilor este aceea de a revela adevăruri universale abstracte, prin povestiri spuse „în lumea familiară a timpului și spațiului“ și care conțin detalii comune.⁵

În ziua de astăzi, nu există o unică poveste a creației care să reflecte diversitatea populației comunităților noastre, compuse din oameni de diferite rase, religii și credințe filosofice. Întrucât trăim în comunități tot mai multiculturale, devine tot mai important să înțelegem miturile diverselor culturi. Este util să ne încorporăm cuvintele și credințele spirituale într-un mit personal al creației, care va funcționa ca o ușă către înțelegerea unimii despre care vorbesc toți misticii antici și moderni. Pentru acest motiv, ne vom ocupa de unele mituri ale creației, iar apoi te voi învăța cum să-ți dezvolți propriul mit de acest gen.

În societatea noastră, cel mai cunoscut mit al creației este probabil cel relatat în prima Carte a Bibliei, *Facerea*.

La început, Dumnezeu a făcut cerul și pământul. Și Pământul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra

adâncului și Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor.

Și a zis Dumnezeu „Să fie lumină“. Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziua, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua întâi.

Și a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despărță ape de ape!“ Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei. Tăria a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua.

Și a zis Dumnezeu: „Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul!“ Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Uscatul l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu: „Să dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânță într-înșea, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel, pe pământ!“ Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă, care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori, cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia. (*Facerea 1, 1–13*)

În continuare, povestea creației din *Facerea* ne arată cum Dumnezeu creează lumina și evidențiază zilele, anotimpurile și anii. Apoi, El creează păsările, ființele mării și restul târâmurilor animalelor și plantelor. El Și-a sfârșit lucrarea prin crearea omului după chipul și asemănarea Sa. Prin puterea Sa de creație, El a dăruit hrană tuturor

ființelor vii. Iar în ziua a șaptea, mulțumit cu ceea ce a creat, Dumnezeu s-a odihnit.

Exprimarea metaforică și simbolică – limbajul miturilor – este de mare importanță în învățăturile spirituale, întrucât aceste simboluri pot fi folosite deseori pentru a face mai ușor de înțeles principii semnificative care sunt destul de neclare. Pe măsură ce începem să luăm în considerare scrierea mitului nostru al creației, vom implica mai mult folosirea reprezentărilor simbolice.

În cartea sa *Primal Myths*, Barbara Sproul descrie cum miturile reflectă valorile și puterea metaforelor folosite pentru a le exprima. Ea spune că putem interpreta greșit miturile, făcând confuzie între mit și știință. Sproul folosește *Facerea* ca exemplu, punând întrebarea dacă Dumnezeu a creat universul efectiv în 6 zile sau dacă nu cumva autorii evrei au folosit simbolic acest cadru temporal. Ea consideră că pierdem esențialul când legăm miturile de fapte și interpretări literale. Miturile ne învață valori și înțelesuri. Metafora este o componentă necesară înțelegerii modului în care creează absolutul. În lucrul cu miturile este important să nu opunem o poveste a creației cu știința și faptele, ci să vedem mitul ca pe o poveste metaforică a credințelor noastre.⁶

Pe măsură ce te gândești la ceea ce tocmai ai citit, fii atent la reacțiile pe care le ai când citești *Facerea* și ceea ce spune Barbara Sproul despre metaforă și despre a nu crea opoziție între știință și miturile creației. Este de dorit să începi să îți încorporezi credințele într-un mit al creației, întrucât nu ai cum să te contopești sau să intri în unime cu Divinitatea creatoare decât dacă povestea ta îi vorbește cu adevărat sufletului tău.

Ca să înțelegi miracolele pe care le-a înfăptuit Iisus, așa cum este scris în Biblie, și să ai o viziune a modului

în care Îl vezi pe Creator, este important să înțelegi forța cu care s-a unit El pentru a reuși să facă acele vindecări.

În viața mea am avut câteva întâlniri cu moartea și am trecut prin experiențe clasice în apropierea morții cu acele ocazii. Am avut încercarea de a merge la Dumnezeu. Experiența mea în ceea ce Îl privește este că Dumnezeu nu este masculin sau feminin. Pentru mine, Dumnezeu este Lumină pură – o lumină care nu se poate compara cu niciun alt fel de lumină pe care am văzut-o. Pentru mine, Dumnezeu este Iubire pură – un fel de iubire pe care, probabil, nu o voi trăi în acest plan pământesc. Nu am fost judecată pentru cine sunt. Pentru Dumnezeu, sunt doar esență pură și Lumină. Pentru mine, ideea că Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea Sa înseamnă că, așa cum Dumnezeu este Lumină, și eu sunt lumină pură, esență pură.

În cartea sa *The Healing Path of Prayer*, Ron Roth scrie că în limba aramaică Dumnezeu era numit *Alaha*, din care au derivat atât arabul *Allah*, cât și ebraicul *Elohim*. Roth spune că *Alaha* înseamnă „esență“ sau „substanța a toată ființa“, precum și „suflu“ sau „forță vitală“. Conform lui Roth, scopul rugăciunii este acela de a crea, menține și susține o relație cu Dumnezeu, cu Divinitatea, nu de a cere ceva. Cu rugăciunea vine și conștientizarea faptului că, odată cu fiecare respirație, inspirăm Divinul în noi.⁷ Folosirea rugăciunii în acest fel este o modalitate minunată și puternică de a fi conectați și de a ne uni cu Creatorul, cu prezența divină din viața noastră.

Roth Îl definește pe Dumnezeu în termeni de Lumină și energie. În *Facerea*, Dumnezeu creează formă din lipsa formei când decretează „Să fie lumină“. Prin faptul că prima dată a creat lumina, Dumnezeu a adus întru ființă esența vieții, care este lumină și energie, și a creat viața după chipul și asemănarea Sa.⁸

În Partea a V-a vom explora semnificația interculturală a metaforei luminii implicată în experiențele transcendente și locul său în lucrarea noastră cu transmutarea.

Pentru a adăuga alte dimensiuni posibile la definiția lui Dumnezeu, să luăm în considerare următoarea poveste a creației din Egipt, așa cum este spusă în cartea *The Passion of Isis and Osiris*, de Jean Houston, autoare și conferențiară în materie de mituri, istorie și psihologie, și de către Normandi Ellis, care a studiat limba și literatura egipteană ani întregi, în cartea sa *Awakening Osiris: The Spiritual Keys of the Egyptian Book of the Dead*. Houston compară mitul egiptean cu *Facerea*, întrucât ambele încep cu cuvântul vorbit. Dar pentru egipteni Dumnezeu era singur și dorea companie. Astfel, a creat viața pe Pământ și zeii din Ceruri – care, de fapt, erau doar aspecte ale Sale. Egiptenii aveau o cultură matriarhală, în care se vorbea despre Mama-Cer și Tatăl-Pământ, și își marcau timpul în cicluri lunare de 28 de zile.⁹

Iată o parte din mitul egiptean al creației, așa cum este el povestit de Jean Houston:

La început era marele El/Ea: *Atum*. Complet. Întreg. Desăvârșit. Și singur. Pasiune fără formă. Atum era totul și nimic – un șarpe Uroboros mușcându-și propria coadă, un derviș cosmic (atom/Atum), care se învârte în vid – sau, poate, nimic mai mult decât Spirit. Atunci nu exista nici înalt, nici adânc, nici trecut, nici viitor. Totul era în-tunericul etern. O respirație fierbinte, un oftat lung s-a mișcat peste apele primordiale ale Haosului. Însingurată și izolată în desăvârșirea Sa, ființa Divină și-a dorit compania Altuia, cu posibilitățile sinelor care existau în interiorul unicului Sine. Astfel, Cuvântul a fost rostit, o respirație

a vocalelor unui nume divin: *Atum* sau *Om* sau *Yod-He-Vav-He* – toate numele unicului Sine.

Povestea continuă atunci când Atum, din nevoia sa de companie, a creat zeii magiei (Heka), ai înțelepciunii (Hu), ai cunoașterii (Sia) și ai adevărului (Ma'at). Atum a declarat că tot ceea ce inima dorește, împreună cu voința, „formează Cuvântul care ajunge Marea Devenire”.

Atum știa că El/Ea era sursa ființei sle. Și din această unire cu sine Atum a născut doi copii: Shu, fiul, mintea, care a devenit zeul aerului, și Tefnut, fiica, zeița pasională și plină de emoție a omenirii. Mai departe, Shu și Tefnut au dat naștere, prin unirea lor, unei fete, Nut, care a devenit frumosul corp al Cerului, și unui fiu, Geb, care era „forța vitală pasională a Pământului”. Nut și Geb rămân într-o îmbrățișare pasionată de-a lungul eternității, întrucât Nut s-a încovoiat și a acoperit Pământul cu stelele strălucitoare, iar Geb s-a ridicat către soția sa ca un deal, ca un munte.

Prin iubirea lor unul pentru celălalt, iubirea Pământului și a Cerului, au apărut stelele și planetele care au dat lumină cerurilor întunecate. Nut i-a născut lui Geb o pereche de fii: Ra, Soarele, și Thoth, Luna. Au luat naștere ciclurile Soarelui și ale Lunii, care au creat timpul și au dat mai departe energie, pentru ca alți copii să se nască. În acest fel, creația a mers mai departe.¹⁰

Normandi Ellis subliniază puterea limbajului în creație și în numeroasele aspecte ale zeilor egipteni:

Limbajul era de importanță primară; în esență, el creează un fel de magie. Egiptenii antici simțeau că, pronunțate hotărât, în ordinea corectă și cu intonația potrivită, cuvintele produceau efecte magice. A Patra